

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 118**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

492.
Måndag.

Måndag förmiddag.

Jag tror att jag får börja skriva till henne för att komma i gång med kunskapsverket. - Det är nämligen ett minstot, en sak, som måste anslutas, att det är gästens plikt att tacka, det är naturligt vis värdfolkets. Det är ju ingen sak att säga emot, man nitter ju bara kvar i sitt lugna hem, en annan sak är det att resa. Såga någor och lämna ut mig själf till andras barmhärtighet, det är verkligen något, som man bör tackas för. Jag skulle också ha skrivit ett fint tackbrev till henne sedan igår, men jag var så oerhört sömning hela dagen, att jag ej förmådde, nu kommer det i stället i dag. Hon skall verkligen ha så mycket tack från oss alla för att hon varit här och gjort oss så mycket glädje både små och stora, det har varit så riktigt roligt. Nu ha då både mamma och Gerda blifvit riktigt bekanta med dig och hänt trefnad af att vara tillsammans med dig. Det tycker jag förstås är mycket angenämt. Och jag är riktigt, riktigt nöjd, det har varit ett par utmärkta veckor med denna behagliga sällskap, mest glad är jag åt att du förde mig till Kåre, ty det hade jag nog aldrig kommit annars, men jag är också så nöjd och avslappad af att du tröfdes hos mig. Du talade inte en enda gång om att du skulle flytta på hotell sedan du sofvit en natt på Fästerns hoteller och jag tror att till och med Rättviks härlighet förblekade för den goda svafvelluftens här på andra sidan "vattenbraget". Du har verkligen varit mycket roligt och jag skall säga dig, att du någ betydligt friskare ut, då du for än då du kom. Ber dig inte om att bräcka och fundera öfver sommarerna, samt kom af att du var sjuk, och samt af att de ej gjorde mig affär af dig, och delvis var det ju ett oerhört afbrött mot fastlifvet under resan. Det kanske ingen möjlighet var att det kunde gå, jag tror allt, att det skulle ha varit ganska tråkigt och svårt öfrens för en, som inga menar har. Nu blir nog snart allt bra igen. då du mamma och jungfruerna kommer i sin rätta öfvingning. Det är sannoligen ett problem som man skall

göra af gammalt folk under sommaren. De behöfva liksom
väl att vara stilla, som vi behöfva resa. Nästa år har jag
två gamla här, men Kommer tid så Kommer råd.

Jag har alldeles njutit ned i drala sedan du for, det är mycken
det bedrunt, men det är som om något lifsellement blifvit mig
beröfvadt. Jag hoppas att arbetet snart skall ta hand om mig och
göra mig till människa, nu är det ganska bedröfligt under
öfvergångsdagarna. Jag tror ingen kan vara lat med så god ansett
som jag, men arbetet är alltså hädanefter bara det Kommer i gång.

Bess kom upp igår på förmiddagen och sedan hon var här
Kommo Ingenieur Salins på afskedsvisitet. Ingenieurerna är mine
gode vän, som nu flyttar, det är en riktig sorg, det var skada att
hon ej kom, sedan du var här. Från Klunde gerna få draga
när hos. Senare förmiddag gjorde jag en högt upplifvande
uppträckt. Minns du, att jag en kväll fick ett bref från Klamburg
som jag inte ens brydde mig om att öppna. Då jag nu öppnade det
befanns det innehålla en avis om att nylän glas panserat Klamburg
och äro på väg till Tefle med skeppet Agnes. Det var utmärkt
roligt, jag väntar Agnes med stor spänning.

På eftermiddagen voro vi hos Gerda på Kaffe och samtalandet rörde
de sig mest om Jerusalem. Jag berättade för dem om det underjordiska
Jerusalem om andarnas hälsa under Ormars tron
paradisbrunnar och Kung David, som bor djupt nere i kullfven
under sin graf. ^(se Fraunkel) Rätt som det var förklarade Birger att till den
staden ville han aldrig resa, han skulle ej någonsomdana
natt för alla de upprörande sätter, som där finnes. Det står låter
ju som fantasi, men nog är han väl öfvervägande praktisk.

Men på lördag kom fru Ljungberg för att tacka för bjödningarna.
Hon var tyngre än vanligt och gjorde mig, g' mer
naken än jag var.

Vi tänkte mycket på "hemmet" under söndagen. Jag är rörd för
att slute Christo ej förslog. Mätte du bara inte ha blifvit för trött.

Men du blir nog nöjd med resan i alla fall, du har gjort
oss en stor glädje - Många beläningar från Ellenma och
Gerda och fröken Selma -